

Lag om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror;

utfärdad den 29 april 2004.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 § En enskild person som har förvärvat och som själv för sitt eller sin familjs personliga bruk till Sverige transporterar

1. cigaretter från Lettland, Litauen, Polen, Slovakien, Slovenien eller Ungern,

2. cigaretter eller röktobak från Estland, eller

3. cigaretter, cigariller, cigarrer eller röktobak från Tjeckien

skall, om inte annat följer av 2 §, betala skatt med

88 öre/styck för cigaretter,

56 öre/styck för cigariller och cigarrer och

630 kronor/kg för röktobak.

I denna lag förstås med

cigarill: cigarrer med en högsta vikt av 3 gram per styck.

Skatt enligt första stycket skall tas ut under de övergångsperioder som anges i 2 §.

2 § Skatt enligt 1 § skall inte tas ut till den del införseln uppgår till högst följande kvantiteter tobaksvaror, eller en proportionell blandning av dessa varor, från respektive medlemsstat i Europeiska unionen under de övergångsperioder som anges i följande uppställning.

Medlemsstat	Produkter	Övergångsperiodens slut
Tjeckien	200 cigaretter eller	31 december 2007
	100 cigariller eller	31 december 2006
	50 cigarrer eller	31 december 2006
	250 gram röktobak	31 december 2006
Slovenien	200 cigaretter	31 december 2007
Polen	200 cigaretter	31 december 2008
Slovakien	200 cigaretter	31 december 2008
Ungern	200 cigaretter	31 december 2008
Estland	200 cigaretter eller	31 december 2009
	250 gram röktobak	31 december 2009

¹ Prop. 2003/04:117, bet. 2003/04:SkU30, rskr. 2003/04:201.

Medlemsstat	Produkter	Övergångsperiodens slut
Lettland	200 cigaretter	31 december 2009
Litauen	200 cigaretter	31 december 2009

En bestämmelse om förbud för den som inte fyllt 18 år att föra in tobaksvaror i landet finns i 13 § tobakslagen (1993:581).

3 § Vad som sägs i 1 och 2 §§ gäller inte sådan införsel som avses i 3 kap. 3 § tullagen (2000:1281) eller sådan införsel som sker under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatt enligt 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

4 § Den som för in en vara för vilken skatt skall betalas enligt denna lag skall vid införseln självant deklarerat detta. Deklarationen skall lämnas på heder och samvete. Om införseln görs på bemannad tullplats skall deklarationen lämnas till tulltjänsteman. I andra fall skall deklarationen lämnas till Skatteverket och ha kommit in senast fem dagar efter det att införseln gjordes.

Skatteverket beslutar om den skatt som skall betalas för varje skattepliktig införsel. Har deklaration lämnats till tulltjänsteman på bemannad tullplats eller påträffas en skattepliktig vara vid deklarationskontroll skall Tullverket för Skatteverkets räkning besluta om skatten och får i samband därmed uppbära skatten, samt vidta nödvändig skattekontroll.

5 § Skatt enligt denna lag skall betalas senast två veckor efter dagen då ett beslut enligt 4 § andra stycket meddelades. Skatten skall betalas genom insättning på ett särskilt konto. Betalning anses ha skett den dag då den har bokförts på det särskilda kontot.

6 § Dröjsmålsavgift skall tas ut om skatt inte betalas inom den tid som anges i 5 §. Därvid tillämpas bestämmelserna om dröjsmålsavgift i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

I fråga om skatt och avgift enligt denna lag tillämpas bestämmelserna om indrivning och verkställighet i 20 kap. samt 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483). Det belopp som anges i 20 kap. 1 § första stycket 2 skattebetalningslagen skall dock vid tillämpning av denna lag i stället vara 100 kronor.

7 § Har en enskild person vid fullgörande av deklarationsskyldighet enligt 4 § första stycket lämnat uppgift som befinns oriktig, skall en särskild avgift påföras honom. Avgiften är femtio procent av det skattebelopp som inte skulle ha påförts honom om den oriktiga uppgiften hade godtagits.

Har en enskild person fört in vara för vilken skatt skall betalas enligt denna lag utan att deklarerat detta, skall en särskild avgift påföras honom. Avgiften är femtio procent av den skatt som påförts honom.

8 § Skatteverket skall påföra särskild avgift enligt 7 §. I fall där den oriktiga uppgiften lämnats i en deklaration direkt till Tullverket eller det vid

kontroll som Tullverket företagit framkommit att deklaration inte lämnats skall Tullverket för Skatteverkets räkning påföra särskild avgift.

Bestämmelserna i 5 § och 6 § första stycket gäller även i fråga om särskild avgift.

9 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att lämna deklaration enligt 4 § första stycket eller i en sådan deklaration lämnar oriktig uppgift eller underlåter att lämna föreskriven uppgift och därigenom ger upphov till fara för att skatt enligt denna lag undandras det allmänna döms till böter. I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

10 § Den som frivilligt vidtar åtgärd som leder till att skatt som avses i 9 § kan påföras med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 9 §.

11 § Särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel, åtal m.m. vid brott enligt 9 § finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

12 § Om en vara förs in för vilken skatt skall betalas enligt denna lag får Tullverket omhändertaga varan om det finns en påtaglig risk att den skattskyldige inte kommer att betala skatten.

En omhändertagen vara får inte lämnas ut förrän skatt och särskild avgift som påförts enligt denna lag har betalats. Omhändertagandet skall upphävas om skatten och avgiften betalas eller beslutet att påföra skatt upphävs.

13 § Tullverket får besluta att en vara som är omhändertagen enligt 12 § skall förverkas om beslut om skatt och särskild avgift enligt denna lag har vunnit laga kraft och skatten och avgiften inte har betalats inom en månad räknat från den dag då beslutet vann laga kraft.

14 § Skyldighet att betala skatt och särskild avgift som påförts enligt denna lag består även efter det att varorna förverkats.

15 § När beslut om förverkande enligt denna lag vunnit laga kraft skall varan förstöras genom Tullverkets försorg.

16 § Ändras ett beskattningsbeslut i en fråga som föranlett särskild avgift skall domstolen vidta den ändring av beslutet om särskild avgift som föranleds av beskattningsbeslutet.

17 § Särskild avgift tas inte ut vid rättelse av en uppenbar felräkning eller misskrivning eller vid frivillig rättelse av en oriktig uppgift.

Särskild avgift får efterges, om den oriktiga uppgiften eller den underlåtna anmälningsskyldigheten framstår som ursäktlig eller det med hänsyn till omständigheterna framstår som uppenbart oskäligt att ta ut avgiften.

18 § Bestämmelserna om eftergift av särskild avgift skall beaktas även om yrkande om detta inte framställts.

19 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Skatteverket för det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut som meddelats av Tullverket enligt denna lag får överklagas av Skatteverket.

20 § Vid handläggning av frågor om omhändertagande, förverkande samt särskild avgift i länsrätt eller kammarrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild part begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas om det är uppenbart obehövligt. Enskild part skall upplysas om rätten till muntlig förhandling.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2004.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Carl Gustav Fernlund
(Finansdepartementet)